

2020

č. 6

Roman Trabura (*1960) Pepek Námořník

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 1. července už v 16:00 (abychom obsadili jeden stůl) v zahradní restauraci u Dejvického nádraží.

Zápis

Sešli jsme se jako obvykle u **Selima** u bohatého stolu a s počasím, že by psa nevyhnal, avšak v nejlepším rozmaru, v sestavě: **Foki, Bobánek, Bob, Pacík, Pegas, Zbyněk, Zub, Pulec, Přemík, Pirilík, Reyp** a **Selim**; Chvilí pobyl i **Chingo**, který už při závěrečném fotografování chyběl.

Omluvenky

Ahoj, omlouvám se, máme softbalový trénink. **Mahdí**

Ahoj, omlouvám se, ale k **Selimovi** nepřijdu. Jsme uklizeni na chalupě. Ale zdravím všechny a hlavně to zdraví všem. **Job**

Ahoj! Dodatečně omlouvám svoji neúčast na schůzce. Nestihl jsem dobetonovat zídku u rozšířené terasy a musel jsem práci dokončit ještě ve večerních hodinách. 555 **Loulínek**

Na schůzce jsme se domluvili, že si 17. a 18. června opět sjedeme kus Nežárky. Jako obvykle se sjedeme ve středu odpoledne v Hatíně, večer si dáme kachničku, ve čtvrtek podnikneme dobrodružnou plavbu a večer se vrátíme do našich útulných domovů.

Reyp nám předal odznaky „Skauting kvete v každém věku“ a informoval nás o zádušní mši za Jiřího Stránského. **Selima** jsme obdivovali, jak vydrží pobíhání svých 9 vnoučat po dvoře, ale zřejmě je to pro něho hlavní náplň, protože ze svého dvora nevyhází. Při cestě na schůzku si **Bob** postěžoval, že si nikdy nezaspíváme nějakou naši písničku a že bychom měli. Ale opět na to na schůzce nepřišla ani řeč, přesto, že **Selimova** kytara stála v koutě. To bychom měli změnit a na našich schůzkách si na konci alespoň jednu

písničku zazpívat, tak jak to bylo tradicí v Yachtklubu. **Bobánek** sdělil, že si vzal za své tréning paměti popsaný v únorovém čísle Plaváčka a že denně čtvrt hodiny čte nahlas, a že už se nemůže ani poslouchat.

Reyp připomněl, že za tři roky bude 110. výročí založení Pětky a že bychom nějakou oslavu nebo připomenutí měli začít chystat už nyní. Námitka byla, že se toho asi nedožijeme, ale přece jen jsme souhlasili, že bychom mohli začít připravovat sborník vzpomínek pamětníků. Takže se všichni zamysleme, a pokud si vzpomeneme na nějakou zajímavou příhodu, tak to sepišme – i kdyby to měl být krátký odstavec.

Po obvyklém idiotfoto, které zorganizoval a proved **Přemík**, jsme se za deštivého počasí rozjeli domů – opět s díky **Selimovi**, že schůzku tak perfektně připravil.

Fotografoval **Přemík**, a zde jsou jeho momentky:

Důkaz, že tam **Chingo** byl.

Na závěr ještě jednou poděkování **Selimovi**, že jsme u něho mohli tuto schůzku prožít, propít a prožrat. Na víc jsme se bohužel nezmohli

Nežárka 2020

Zato jsme si neakci na schůzce vynahradili na Nežárce. Odvážná skupina dosud zdravých Prvostředečníků se ve středu 24. června vydala na riskantní plavbu po rozvodněné Nežárce. Po zprávách ve sdělovacích prostředcích, že se už v rozvodněných řekách utopilo 9 vodáků, včetně malých dětí, jsme se rozhodli, že nástrahy dravé řeky plné volně plujících kmenů a vírů pod spadnými stromy překonáme. K takovému výkonu je ovšem třeba se řádně posilnit. Proto jsme toto dobrodružství začali nejprve polévkou v chalupě u **Matese** v Hatíně. Tuto část dokumentují fotografie **Přemíka**, **Chinga** a **Pacíka** :

Mates před svou residencí

Pegas, coby organizátor plavby a kachničky.

Ostatní nic neorganizovali a jen chválili krmi, kterou připravil **Mates**

Na zahradách a polích kolem **Matesovy** rezidence panovala po celou dobu pohoda podmalovaná cvrlikáním ptáčků, o které se **Mates** vzorně stará, jak ukazují budky, které byly částečně obydlené..

Pak jsme odjeli do hostince u Jitky

24.6.2020 Prvostředečníci
na kachniče u Jitky

Hned u vchodu do hospody jsme si uvědomili, že být staříkem není někdy k zahzení.

U paní Jitky jsme nejen jedli, pili, hodovali.....

...ale i jsme se sportovně vyžívali. Utkání **Cancidlo – Loulínek** v „člověče nezlob se“ bylo sledováno s napětím.

Jen **Chingo** se bavil v paní Jitkou (mimo fotografii) o tom, jakou mu může nabídnout limonádu a **Pacík** se s přihloupkým úsměvem koukal jako obvykle do blba.

Ráno jsme opět zasedli k jídlu. Tentokrát jsme se rozplývali nad borůvkovými koláči, které nám upekla **Brenda** (také mimo fotografii).

Řádně posilnění jsme vytáhli loď.

Potom, co **Loulínek** pomocí svého kyvadélka a svých sensiblních schopností nám předpověděl, že řada z nás snad plavbu přežije, jsme se rozhodli, že vyplujeme. Toto dobrodružství zachytil **Kačka** svou profesionální kamerou:

První pohled na vodu nám poněkud schladil naši odvahu.

Přesto, turbulentní proud Nežárky plný vírů a plovoucích kmenů a větví nás lákal.

Tohohle, že bychom se měli bát?... My Pětkaři?! ....Ani náhodou!!!!

A tak jsme dali loď na vodu....

...a vyrazili jsme. Někteří, jako **Foki** a **Přemík**, riskovali život a projížděli se pod jezem.

Mates s **Pegasem** byli rozumnější a bezpečně projeli šlajsnu pod Jemčinou

Jen vybroušená technika pádlování zachránila **Kačku** a **Boba** před utonutím ve válci pod retardérou.

Pacík s **Cancidlem** byli opatrnější a plavili se vždycky blízko břehu, aby se zachránili, kdyby se, jako obvykle, udělali.

Nakonec vše dobře dopadlo a nikdo se neutopil. Je to důkazem, že Pětkaři jsou téměř nesmrtelní, i když jsou po krk ve vodě.

Zleva: **Pacík**, **Cancidlo**, **Přemík**, **Bob**, **Foki**, **Loulínek**, **Pegas** a **Kačka**.

Vtipy

Muž si koupil mobilní telefon. Večer s ním vlezl do vany a zavolal ženě na domácí linku do pokoje: "Miláčku, pojd' mi umýt záda."

A z telefonu se ozve: „Teď nemůžu. Ten můj vůl je ještě doma!“

Muž se vrací z pohřbu své ženy. Jeden smuteční host na něj: "Jak se cítíte?" "A víte, že mi ta malá procházka udělala docela dobře?"

"Podívej se, jak mi ti lidé lezou do cesty!" zlobí se manželka za volantem.

"Tak sjeď, miláčku, z toho chodníku."

Absolvent matematicko-fyzikální fakulty na brigádě v restauraci přijímá rezervaci:

„Dobrý den. Můžu si u vás objednat stůl pro tři na osmou?“

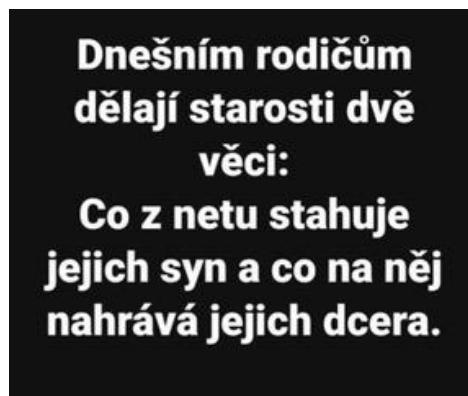
„Tři na osmou? Myslíte si, že tady máme stůl pro šest a půl tisíce lidí?“

Moše zašel v Tel Avivu do kina a všiml si, že muž v řadě před ním má s sebou psa. Řekl si, že pes bude asi asistenční, a doufal, že bude dobře vychovaný a nebude rušit. Film začal a po chvíli se během veselé části zdálo, že pes vydává tiché krátké štěkavé zvuky, které připomínaly smích. Když následovala smutná část, vypadalo to, že pes tichounce kvílí a tečou mu slzy. Když film skončil a rozsvítla se světla, poklepal Moše majiteli psa na rameno:

„Asi to bude znít divně, ale vypadalo to, že si váš pes ten film opravdu užil.“

Chlápek se podíval na psa a přikývl. „Ano, je to opravdu divné, protože knihu naprosto zkritizoval.“

Další vtipy poslal **Pulec**. Zde jen výběr:

**Pravda je taková, že na hubnutí jsou nejlepší brambory !
ALE POZOR !
Nééé je jíst, ale kopat !**

Nový nájemník se nastěhuje do domu.

Na konci chodby jsou otevřené dveře, tak do nich nahlédne a vidí ženu, jak se drží za prsa a skáče ze stolu na zem. Vedle stolu sedí chlap na nočníku a drží deštník.

Nový nájemník jde k výtahu a potká domovníka a ptá se ho: "...ty lidi tam vzadu, nemám zavolat doktora?"

A domovník na to: „To jsou hluchoněmí. Ona mu říká, ať skočí pro mléko a on říká, že tam prší a že se na to může vysrat.“

Vlajky a totem Pětky

Slavnostní vlajky jsou uschovány u **Chinga**.

Kromě vlajek měla Pětka také svůj totem s vlčí hlavou a stuhami jednotlivých skautů s odborkami. Posledním strážcem totemu byl po válce **Jiříček**. Ten totem po zrušení Pětky ukryl na své chatě. Tu mu ale vykradli a totem zmizel. **Jiříček** přijel z Kanady, kam emigroval, a pátral po něm. Nabízel i tučnou odměnu. Bohužel, totem se už nenašel.

Listárna

Ahoj, jen krátká informace. Ve zprávách je, že 24.5. zemřela Zdena Tominová, a s jejím synem Markem jsme kdysi byli v Pišišvorch, když nás vedli **Pišta** s **Sýsa**. Když jsem četl jejich rodinný životopis, dívím se, že stihl do oddílu chodit. I po těch letech si pamatuji, že je Marek ušlechtilé povahy, dobrá vizitka svých rodičů. Možná byla ta rodina více spojena s Pětkou, ale to ví doufám někdo jiný, třeba ti synové. Mám dojem, že už jsem o tom kdysi psal, ale teď je příležitost ty dobré lidi připomenout. A taky absurditu totality, nesmíme zapomenout. Jinak ti lidé trpěli marně. Srdečně zdravím, **Jezevec**

Ahoj, skoro mám dojem, že **Hekloš** nás chtěl pobavit svým, technicky i slohově pěkným, řešením té puzzle.. Asi zná správné vysvětlení, protože se zmínil o tom šikmém řezu. Ten taky považuju za jádro hlavolamu. Představil jsem si sklápění čtverce na kosočtverec, kde postupně ubývá plochy, ale obvod zůstává stejný. V našem puzzle je kouzlo v tom maskování, aby to sklápění a úbytek plochy nebyl zjevně vidět, ale plocha opravdu ubývá, tak jí můžeme doplnit. To geometrické maskování vidím jako když máte chlupatý svetr a oblečete ho chlupama dovnitř.

Zdar **Jezevec**

Vzkaz pro **Reypa**: Díky za dobrou poznámku o výběru vzorů pro mladé. Rychle mě napadá z méně propagovaných G. Fryštenský (o životě jeho jsem až teď slyšel dokument – doporučuji), Karel Kahoun skaut (čtěte!) Jistě se najde mnoho vzorů a pro holky i ženských (Johana z Rožmitálu, Berta von Suttner) (pilné a houževnaté, chlapi jsou až na výjimky lenoši), většina lidí má ale nějakou slabinu, tak ať vybereme kohokoliv, vždy hlavně nalejme dětem čistého vína. Pravda je omamná květina -zpívá Vl. Merta (taky

pětkař). Kdysi jsem se setkal v jednom oddíle s debatou, zda je výchovně vhodné, aby děti zpívaly píseň Na břehu Niagary. Po letech jsem užasl, co vše její autor Ed. Ingríš vykonal (druhý Batlička). To vše kdyby ty děti slyšely a vedoucí věděli, byla by ta píseň jen drobný bonbónek a bylo by po problému. Tak díky a zdravím 555 **Jezevec**

Hekloši a Jezevče. To řešení té puzzle je mnohem jednodušší než píšete. Na to přijdete, když si ji vystříhnete a pokusíte se to udělat v reálu. Já to udělal a tím to bylo vyřešené. **Pacík**

Na apel o přihlášku na vodu přišly tyto odpovědi:

Pánové, s vámi už na vodu nejedu, i kdybyste mi přivezli nový kajak!!! **Pulec**

24. mám celý den konferenci, na které přednáším, a přijedu až na kachnu. Z Prahy vyjedu v 17 hodin. Kdyby někdo jel tak pozdě, mohu ho vzít anebo on mne. **Cancidlo**

Zdravím. Mám zájem, jak o kachničku (to především) tak i o sport. Předpokládám, že mi to vyjde. Omluvu ze středy vylepšuji ještě vtípem:

Jde babička po návsi, ve vozíku televizi. Potká ji starosta:

"Vezete ji do servisu matko?"

"Ne, do kostela ke zpovědi, svini ulhanou!"

„Myslí, že projde všemi cenzory.“

Hezký den. **Yško**

Zpráva z oddílů Pětky

Opět se sešel rok s rokem a jsou tu další zprávy z oddílového života. Počet členů se navýšil a v roce 2019 jsme registrovali 70 dětí a 26 vedoucích a roverů starších 15 let. V klubovně v Karolíně Světlé se scházíme ve třech dnech - úterý odpoledne Sluníčka, středa Děbenky a Velcí kluci, ve čtvrtek Pišišvoři. Protože počty stále rostou, dělí se oddíly stále častěji na menší skupiny. V současnosti je kapacita oddílů naplněna, přijetí nováčků záleží pouze na počtu odchozích.

Vedení

Vedení dětských oddílů se po táboře proměnilo. Dívčí oddíl převzala od Stify Ptáče, která je zároveň hlavní vedoucí Sluníček, Děbenky má od září na starost Bubo. S vedením holek teď pomáhá 7 vedoucích včetně nově příchozích roverek. Kluky má na starost Sakus jako hlavní vedoucí velkých kluků, s pomocí Céefa, který je zároveň hlavním vedoucím Pišišvořů. I klučičí kapitanát od září rozšířil své řady z odrostlých členů, od nového školního roku tak s vedením pomáhá 7 vedoucích.

V listopadu proběhly po třech letech volby a kapitánem přístavu byla jednohlasně zvolena Miriam, do funkce její zástupkyně po mnoha letech nekandidovala Dorka, nově byla zvolena Peli. Chod oddílů řídí přístavní rada, kam patří kapitán a jeho zástupce, 4 hlavní vedoucí, nově zvolení členové (Mořic a Adámek) a hospodář přístavu Palče, které patří obrovský dík za dlouhodobou a skvělou péči o oddílové finance.

Výpravy

Nový rok již tradičně zahájily dětské přebory Petrášky, opět pod zdařilým vedením rodičovské sekce v čele s Dulkou. V zimě oddíly vyrazily na běžky, na jaře se potkali s oddíly z okresu Prahy 3 na setkání. Proběhl zde zároveň Svojsíkův závod, kde Děbenky vyhrály dívčí sekci a postoupily do krajského kola. Klučičí mužstva také uspěla se skvělým, bohužel nepostupovým, umístěním. V červnu oddíly sjely horní část Vltavy, při druhé vodě pak Ohři. Školní rok zahájila jednodenní seznamovací výprava, kluci tradičně na

Březáku. Podzimním výpravám vévodily podzimní prázdniny, které letos trávili Pišišvoři se Sluníčky na Petrášce, Děbenky se v doprovodu Velkých kluků podívaly do Orlických hor.

Tábor

Vyvrcholením školního roku byl pro všechny tábor, který jsme strávili v krásné přírodě Lužických hor. Děkujeme moc Kráčelovi, že nám opět poskytl louku a pravidelně nás zásoboval pitnou vodou. Holky se ocitly na divokém západě a podařilo se jim osvobodit jejich westernové město z nadvlády banditů. Děbenky si pak tábor prodloužily o třetí týden. Kluci se věnovali tradičním hrám, přepadům, cyklovýletům, s tábořištěm jen přes mez vzdálenému od holek.

Další akce

Sluníčka si pro rodiče připravila v zimní sezóně divadelní akademii. Po čtyřech letech jsme také znovu vyslali zástupce Pětky na celosvětové skautské Jamboree, tentokrát do Ameriky. Jako účastník vyrazil Ječmen, jako dobrovolnice pomáhající s chodem akce reprezentovaly oddíl Bubo a Rejka. Dle vyprávění byla akce opět úspěšná, plná zážitků a nových podnětů z prostředí mezinárodního skautingu. Mezi reprezentanty jsme rozdělili 6025 Kč, které se vybrali do jamfondeu na pětkářské garden party, 6230 Kč a 5€ ze vstupu na tutéž akci oddíl použil na nákup táborového vybavení.

Vážení přátelé, fungování oddílu bohužel není zadarmo a ne vše jsme schopni pokrýt z příspěvků a grantů ani přes naši velkou snahu a pomoc našeho okolí. Chtěli bychom vás tedy poprosit o finanční podporu, ať již formou sponzoringu nebo daru.

Oceníme, pokud nám v jakékoli míře přispějete na činnost, provoz klubovny nebo obnovu materiálního vybavení.

Budeme za to moc rádi! Střediskový účet stále zůstává 108048663/0300.

Váš dar si můžete odečíst z daní, je to tedy pro všechny strany výhodné :) Pokud byste tedy chtěli darovací smlouvu, kontaktujte **Miriam** na adrese miriam.hoskova@centrum.cz

S pozdravem kapitanát

Miriam, Ptáče a Sakus

Na závěr něco z historie.

Vážení Spolustředečníci!

Jako samozvaný osvětový důstojník se už nemohu dívat na vaše vrtkavé, ničím nepodložené politické názory a nulovou snahu vidět globální geopolitickou situaci. Je zapotřebí vrátit se ke kořenům. Bohaté zkušenosti předků nám snad pomohou zakotvit (jako vodákům) v bezpečném přístavu nepotopitelných a nezničitelných názorů našich moudrých dědů Vševědů. Tolik úvodem. Dejme nyní slovo na slovo znalému znalci problematiky skautingu jako poválečného fenoménu, Aloisu Poledňákovi:

Drtivá většina mladých chlapců a děvčat šla po roce 1945 do skautské organizace s nejkrásnějšími úmysly svého mladistvého zánění. Hořela touhou družně a přátelsky žít, hledala cestu k tomu, aby se mohla organizovat.

To byl také hlavní důvod, proč se nepodařilo do února 1948 hrstce zločinných agentů a profesionálních špiónů rozestřít své sítě nad všechny junácké oddíly. Rozhodující většina této mládeže po vítězném únoru prohlédla, poznala, že její žito a její zájmy jsou spjaty s úsilím dělnické třídy, vedené komunistickou stranou, o vybudování šťastného života pracujících.

To hlavní, co přinesl únor, je rozdrčení možnosti provést restauraci kapitalismu vnitřními silami reakce," řekl soudruh Klement Gottwald na zasedání UV KSČ 17. listopadu 1948.

Pro mládež naší vlasti není většího štěstí, než žít ve velké a slavné době vítězství dělnické třídy a moci se svou prací podílet na jeho dalším upevnění. Soudruh Lenin, největší učitel mládeže, řekl na III. sjezdu Komunistického svazu mládeže Ruska roku 1920: „Úkolem svazu mládeže je zorganizovat svou praktickou činnost tak, aby mládež, učíc se, organizujíc se, sjednocujíc se a bojujíc, vychovávala sebe i všechny ty, kdož v ní vidí vůdce, aby vychovávala komunisty. Je zapotřebí, aby veškerá výchova, vzdělání a vyučování nynější mládeže byly výchovou ke komunistické morálce."

Pro pionýry pak není nic dražšího nad pionýrský šátek, jehož barva je barvou krve dělníků, prolité v boji za svobodu naší země, barvou rudého revolučního praporu. Rudý prapor vítězně vlaje nad celou naší vlastí a je symbolem nových úspěchů, kterých dosahuje pracující lid při budování socialismu.

Od těchto palčivých otázek skautská výchova mládež rafinovaně odvádí (pozn. redakce). Ta měla najít zálibu v toukách přírodou, kde uprostřed samoty v hlubokých lesích měla poznat svoji nezávislost na životě společnosti. Vezměme jen takovou zkoušku, nazvanou "Tři orlí pera". Mládež, vychovaná podle příkladů hrdinů-dobrodruhů, vrahů celých indiánských kmenů, toužila získat jako odznak své zálesácké vyspělosti "Tři orlí pera". K tomu musel uchazeč strávit o samotě plných 24 hodin, nikým nesměl být spatřen, měl se žít jen tím nejnужnějším, žít jako primitiv. To bylo podle "mistrů" skautské výchovy největším uměním: "ovládat se, pěstovat v sobě silnou osobnost", která nikoho nepotřebuje, která je k životu společnosti lhostejná.

Z toho vyplývá, že na jedné straně má skauting odvádět mládež od palčivých sociálních otázek společnosti a na druhé straně jí má vštípit vědomí, že rozhodující otázkou za kapitalismu není existence tříd, z nichž jedna žije a bohatne z práce, mozolů a krve druhé. Ideologie skautingu vštěpovala mladým lidem ještě dříve, než se mohli v životě porozhlédnout, že není třeba závidět bohatým a že již vůbec není nutno vést "nějaký" třídní boj. Ten byl ve skautské ideologii vždy označován jako projev věčně nespokojených "rebelantů" které netřeba brát vážně.

Masaryk i Beneš, důvěrní stoupenci mezinárodního kapitálu, slibovali si od skautské organizace mnoho. Stala se pro ně jedinečnou možností, jak mezi mládež již od dětského věku zanášet myšlenky nekritického obdivu k americké a anglické "demokracii", a pocity

malosti před jejími "vymoženostmi". Bylo pro ně velmi výhodné, že se dětem má dostat něčeho, co by je odvádělo od poznání velké bojové minulosti našeho lidu i od aktuálních otázek boje dělnické třídy. Proto Beneš prohlásil, že skauting je "... zvláště pro městskou mládež přímo požehnáním." Beneš, stejně jako představitelé buržoasie velkých zemí, našel své zalíbení ve skautské organizaci proto, poněvadž věděl, že jejím úkolem je pomáhat otupovat myšlení mladých lidí, aby neviděli rozpory mezi skutečností hladového života a frázemi o "ostrovu blahobytu".

Zamysleme se nad tím, jak se československý Junák hlásil k naší slavné minulosti. Kroj byl se vším všudy přejat od Baden-Powella. Lilie -- znak anglických expedičních sborů, stal se i vnějším znakem československého Junáka. Přidali si do něj, pravda, psí hlavu jako znamení věrnosti a tvrdili, že je to symbol Psohlavců -- strážců bezpečnosti hranic. Ve skutečnosti však znak Psohlavců zůstal ve skautské lilii pouhou hlavou psa. Pravda je, že šlo o symbol psí věrnosti pánu, buržoasii, o symbol policejního psa buržoasie.

Jaký je nebetyčný rozdíl mezi skautskou a pionýrskou organizací ! Za více než 30 let, pionýrská organizace Vladimíra Iljiče Lenina ukázala, co to znamená vést děti k vřelé a opravdové lásce k vlasti, v níž se stal pracující lid jediným pánem země. V řadách sovětských pionýrů vyrostli dnešní budovatelé staveb komunismu a smělí a rozhodní bojovníci za pravdu a štěstí lidstva, kteří v době bojů s fašistickými útočníky dovedli za svou vlast položit životy. Nesmazatelně se zapsala do srdcí pokrokové mládeže na celém světě jména Zoji Kosmoděmjanské, Olega Koševého, Uljany Gromovové, hrdinného vojáka Alexandra Matrosova, pionýra Saši Čekalina a tisíců dalších.

Pionýrská organizace vede děti k tomu, aby se dovedly radovat ze všeho, co kolem nich denně roste pod rukama našeho pracujícího lidu. Proto jsou pořádána častá shromáždění o velkých stavbách komunismu, o našich velkých stavbách socialismu, a pod.

Úspěchy v práci pionýrské organizace závisí především na pionýrském vedoucím. Proto věnuje Československý svaz mládeže výběru vedoucích, jejich školení a práci takovou péči.

A jako bonus něco z Vítězslava Nezvala:

Václavu Kopeckému

Vím, proč jsi tolik náš.
Nejenže pojí nás jedna a tatáž víra,
nejenže stojíme tutéž společnou stráž...
V tvé pravici je meč a po tvém boku lyra...
Nejenže máme společnou víru,
nejenže máme společnou řeč,
též proto, že cestou, na pochodu k míru
i v našich rukou je vedle houslí meč!
Jít za štěstím, toť jíti za Stalinem!
Proč je naše láska k tobě veliká?
Protože jsi věrným Gottwaldovým synem,
Protože jsi rodným bratrem Fučíka!

Skvosti naší společnosti vybral **Bobánek**